باب دوم - لوح مبارک دربارهٔ بعثت حضرت موسی علیه السلام

جمال قدم میفرمایند قوله تعالی :
" بسم ربنا الذی وصف نفسه بنفسه لسمیها عن الاسماء ملکوت جلال و جمال و جبروت عظمت و اجلال سلطان لاهوت و ملیک حی لا یموت را برازنده و زیبنده که بنفحه‌ای از نفحات بحر مداد مکنون که از قلم ترشح نمود جمال انبیاء ظاهر و بشمس کلمه مبارکه انی انا الله القادر علی کل شیء که از فم مشیت اشراق نموده متجلی و مستنیر گشتند تعالی امره و قدره و تعالی عزه و شأنه و تعالت عظمته و سلطانه و پرتو انوار و تجلیات این شمس مشرقه منیره لائحه درآفاق وجود ممکنات و حقایق موجودات ظاهر و مشهود تا آنکه حجبات نسیان حایل شد و ابصار را از مشاهده منع نمود در این هنگام طلعت کلیم از افق اراده حی قدیم ظاهر و مشهود

سبحان من اظهره و سبحان من بعثه و کلمه من بحبوحة النار موسی موسی انا اله ابیک اله ابراهیم و اله اسحق و اله یعقوب فلما سمع النداء من قطب النار و اخذه جذب الجبار غطی وجهه من الخوف و لا یقدر ان ینظر الیها و انصعق من نداء القرب و احد و ثمانین الف سنة دهر به اذا تقرب الیه فضل ربه و هب علیه عرف الوصال فلما وجد افاق و قال لک الحمد یا من احییتنی من عرف ندائک الاحلی و بعثتنی مرة اخری من روح بیانک یا مولی الاسماء اذا قام و وقف تلقاء الرب تسعة الف الف سنة خاضعا خاشعا حامدا ذاکرا ممجدا مسبحا فی سر السر ثم ظهر النداء من الافق الاعلی مرة بعد اخری موسی موسی اذهب بسلامی و عرف قمیصی الی مکامن قدسی و مواقع انسی ثم الی مدائن العماء و ممالک الروحی و عوالم العلیا و میادین السناء و الرفارف القصوی و حدائق البقاء و لک ان تصعد کل سماء و تدخل کل بحر و ترکب کل سفینة و لکن ایاک ایاک ان تعبر الی خلیج بحر الکبریاء او تقرب سفائن الحمراء او تقرب ارض المقدسة البیضاء لان هنالک مقام تحترق فیه حقائق الاسماء انی لما اصغیت اغاثة شعبی المکنونة و سمعت حنین احبائی الذین لم یطلع بهم غیری و اطلعت بصریخهم فی فراقی و ضجیجهم فی بر المستغاث شوقا للقائی و طلبا لوصالی و علمت ظمأئهم و احتراقهم لکوثر اسمی المکنون المخزون اردت ان ارسلک الیهم بنفحاتی و فوحاتی و تضوعاتی ثم عناياتی و بشاراتی و ظهوراتی و الطافی فعرض الکلیم للرب القدیم اذا وصلت الیهم و قلت لهم محبوبکم أرسلنی الیکم و قالوا لی ما اسمه فماذا أجیبهم اذا تزلزل لاهوت العظمة و تحرک جبروت القوة و انصعق ملکوت العزة و الرفعة ثم ارتعدت سموات العلی بما ارتفع النداء من غیب الکبریاء و اخذ اهتزاز صوت الرب کل الجبال القدیم قل اهیه الذی اهیه اشراهیه ارسلنی الیکم یا موسی هکذا تقول للظمآنین الذین ارادوا کوثر وصالی یهوه محبوبکم ارسلنی الیکم لابشرکم بظهوره و وصاله و قربه و لقائه ثم سمع نداء آخر عن الشطر الاطهر المقام القدس الانور قل یهوه هو ایاه من غیب

العماء اسمعنی صوته و اصغانی ندائه و لکن انی ما رأیته و ما نظرت الیه قد امرنی بان اتوجه الیکم بعرف قمیصه المحبوب لالقی الصبر فی قلوبکم علی هجره و فراقه و اسلیکم فی بعدکم عن طول آیاته ثم ظهر النداء عن شجرة القصوی المنبتة من کبد العرش فی رفارف البیضاء عن سر الکبریاء یا موسی هذا اسمی و ذکری لهم فی اجیالهم المقدسة المبارکة التی لا تنتهی بدهور الازل و الابد و لا یتم بازمنة القدم و السرمد و هذه علامة مجیئی الیهم بهذا اعرف لهم نفسی و بهذا اکشف لهم الستر عن جمالی لانهم لا یعرفون سوائی و غیر اسمی هذا و ذکری هذا لن یذکر عندهم ابدا هؤلاء عبادی الذین ما امرتهم بالسجود حین خلقت آدم و ما اطلع بهم اهل سرادق غیبی و ملأ عمائی یا موسی فاشهد باننی انا الرب قد کنت وحده الها مقدسا عن الاسماء کلها بذاتی ما عرفت من قدم الاقدام و بغیب بهائی لن اعرف الی ابد الاعهاد قد ظهرت لابراهیم و اسحق و یعقوب باسمی الاله القادر علی کل شیء و اما باسمی یهوه فلم عرفت نفسی الی هذا الیوم و هذا کنز اسمی المکنون و هذا سر اسمی المخزون و هذا رمز جمالی المستور المصون قد کان و یکون من ازلیة ذاتی و هویة کینونتی مکنونا مخزونا فی خزائن امری و کنائز حفظی و مستورا فی حجبات جلالی و ستر عصمتی و اقتداری قد اخفیته تحت رداء عظمتی و خباء کبریائی الی وقت یکون معلوما عندی فی ارض تکون مستورة مخفیة فی حجبات غیبی و بحر علمی المحیط و اعین بذلک میعادا و هو انه انا بالمستغاث اقضی اذا اظهر هذا الکنز بسلطان مشیتی و افک ختمه باصبع قدرتی و انامل قوتی و اخرج ذلک اللؤلؤ المکنون بغواص قلمی الاعلی عن عمان مدادی الغیب الممتنع البحت البسیط فلما انتهی النداء و تمت الاحرف العزیة الغیبیة علی هیئة التثلیث فی هیکل الربیع و ظهر السر الاسر و الکنز الاخفی و حمل العرش الاحرف الثمانیة النوراء اذا تم و کمل و ختم هیکل الاسم الاعظم فی خاتم قدس حفیظ طوبی لمن نظر الی خاتم المحبوب و عرف ما قدر فیه من الاسرار المودعة فی کنائز کتب القبل من لدن علیم حکیم" انتهی